

TRỌNG BẢO

Về quê

Về quê gặp lại ruộng vườn
Lo toan với những vui buồn người quê.
Đâu rồi đồng lúa, bờ tre?
Nông thôn giờ chỉ bốn bề bê-tông...

Bạn xưa người gặp, người không
Chia nhau kỷ niệm mà lòng chênh chao,
Khí bình lặng, lúc ồn ào
Xóm làng ẩn giấu biết bao chuyện đời.

Biết bao nước mắt, mồ hôi
Thời gian trôi, những kiếp người trôi theo.
Chẳng phân biệt phận giàu, nghèo
Người quê chia sẻ những điều buồn, vui...

Ngỡ như mọi chuyện cũ rồi,
Hóa ra vẫn mới với người xa quê!
Giữa bao toan tính bận bịu,
Cho tôi nhớ một lối về tuổi xanh...

MINH TRƯỜNG

Lời ru

Cóp nhật năm nắng mười mưa
Lời ru gọi cánh cò đưa gió về
Bí bầu xanh mướt triển đê
Chiều nghiêng cả bóng trăng thể chênh chao...

Lời ru có tự thưở nào?
Tảo tần khuya sớm, nôn nao điệu hò
"Thương thời nhận, giận thời cho"
Ai mang lục bát qua đò ngày xưa?

Cha là nắng, mẹ là mưa
Giếng Hai cống cả bốn mùa chắt chiu
Lời ru ấm mái tranh nghèo
Chanh chua, chuối chát... gieo neo một đời.

Tiếng ru dưỡng cả kiếp người
Cho con dư già khóc... cười thế gian!